

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **V. D.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2021, č. j.: 4935/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2021, č. j.: 4935/2020-160-SPR/3, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto žalobcovo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 23. 9. 2020, č. j.: MHMP 1449692/2020/Shr, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci podle ustanovení § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona uložena pokuta ve výši 5 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby dne 21. 5. 2020 ve 23:28 hodin v Praze 4, ulici Zálesí x Nad Lesním divadlem (v blízkosti sloupu VO č. 412478, směr Jižní spojka) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; konkrétně byla s vozidlem reg. zn. X. při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost, dosud nezjištěný řidič se neměl v uvedeném místě a čase (v úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 30) řídit tímto dopravním značením, když měl jet s motorovým vozidlem tov. zn. X., uvedené reg. zn., rychlostí 71 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 41 km/h; v tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 74 km/h, která byla snížena o 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h, tj. dosud nezjištěný řidič měl spáchat přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, a to porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebylo dostatečně vymezeno místo protiprávního jednání, žádný sloup veřejného osvětlení daného čísla se na místě nenachází, není ani zřejmé, v jaké ulici měl být přestupek spáchán. V místě přestupku není dopravní značka omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 30 km/h, ve správním spisu se žádná fotografie dopravní značky nenachází. Mělo být vedeno společné řízení, trest nebyl uložen s ohledem na zásadu absorpce, bylo postupováno dle kumulační zásady, stejně tak byla dvakrát uložena povinnost nahradit náklady řízení. Nebyla prokázána vzdálenost mezi rychloměry, mohlo dojít ke zkreslení měření. Veřejnost nebyla informována o zřízení automatického prostředku. Nebylo též prokázáno oprávnění obecní policie měřit rychlost na daném úseku. Fotografie z měření rychlosti je neprůkazná, měly být pořízeny fotografie dvě. Bylo měřeno neoprávněným subjektem, tedy ani obecní policií, ani policií. Dále se ohradil proti zveřejňování osobních údajů svých i svého právního zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Je zjevné, kde k přestupku došlo, z podkladů vyplývá i přesné měření rychlosti, odkaz na sloup veřejného osvětlení byl dostatečný, v místě přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 30 km/h, což bylo prokázáno fotografií dopravní značky obsažené ve správním spisu, sloup veřejného osvětlení představuje dostatečný a průkazný údaj o místě spáchání přestupku, samotné nevedení společného řízení není vadou, absorpční zásada byla respektována, o zřízení rychloměru byla informována veřejnost, obecní policie je oprávněna měřit rychlost, fotografie přestupku je průkazná a obsahuje všechny nezbytné náležitosti, měřeno bylo stacionárním radarem, jak jednoznačně vyplývá ze spisové dokumentace, měření rychlosti prováděla obecní policie, stran požadavku na anonymizaci údajů odkázal na NSS. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce neměl jako provozovatel vozidla zajistit, aby dne 21. 5. 2020 ve 23:28 hodin v Praze 4, ulici Zálesí x Nad Lesním divadlem (v blízkosti sloupu VO č. 412478, směr Jižní spojka) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; konkrétně měla být s vozidlem reg. zn. X. při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost, dosud nezjištěný řidič se neměl v uvedeném místě a čase (v úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 30) řídit tímto dopravním značením, když měl jet s motorovým vozidlem tov. zn. X., uvedené reg. zn., rychlostí 71 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 41 km/h; v tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 74 km/h, která byla snížena o 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h.
6. Součástí spisového materiálu je též oznámení přestupku ze dne 27. 5. 2020, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70546-19 ze dne 26. 11. 2019, záznam o přestupku s fotodokumentací ze dne 21. 5. 2020, dvě fotografie dopravní značky z místa spáchání přestupku ze dne 31. 5. 2020 a seznam míst k měření rychlosti strážníky městské policie ze dne 10. 1. 2020.
7. Příkazem ze dne 13. 8. 2020, č. j.: MHMP 1249732/2020/Shr, byl žalobce jako provozovatel motorového vozidla uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor.
8. Ve věci se konalo dne 22. 9. 2020 ústní jednání, o němž byl vyhotoven protokol, č. j.: MHMP 1442579/2020/Shr.
9. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 23. 9. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 1449692/2020/Shr), kterým byl žalobce jako provozovatel motorového vozidla uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

porušením ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.

10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které následně doplnil. V odvolání uvedl, že místo přestupku není vymezeno dostatečně určitě, sloup veřejného osvětlení s uvedeným číslem se v daném místě nenachází, rychlost jízdy nebyla omezena na 30 km/h, mělo být vedeno společné řízení, došlo k porušení absorpční zásady, měření provedené úsekovým rychloměrem není průkazné, obec policie o zřízení rychloměru neinformovala veřejnost.
11. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl při jednání, neboť prováděl dokazování. Žalobce se k jednání nedostavil, žalovaný v průběhu jednání setrval na dosavadních závěrech a navrhl žalobu zamítnout. K dokazování, které bylo na jednání prováděno, se soud blíže vyjádří níže v souvislosti s vypořádáním konkrétních žalobních námitek.
14. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
15. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.*
16. Místo spáchání přestupku bylo vymezeno dostatečně. Odkaz na číslo sloupu veřejného osvětlení velmi podrobně stanovuje přesné místo spáchání přestupku, takže o něm nelze mít pochyb a není možné jej zaměnit s jiným skutkem. Sloup veřejného osvětlení číslo 412478 existuje a lze jej též vyhledat na internetu. Na jednání dne 24. 4. 2023 soud provedl důkaz mapou sloupů veřejného osvětlení a podrobnějšími údaji k sloupu veřejného osvětlení číslo 412478, obé je dostupné na internetové adrese <https://zjisti.si/zarizeni>. Jelikož je umístění čísla sloupu údaj dostatečným způsobem identifikující a nadto lze jeho umístění snadno dohledat na internetu, nelze proto přisvědčit žalobním tvrzením o nedostatečném vymezení místa přestupku.
17. Rychlostní limit 30 km/h v místě spáchání přestupku na základě dopravní značky byl dostatečně prokázán. Fotografie ze dne 31. 5. 2020 dotvrzující tuto skutečnost se nachází na stranách 1a a 1b správního spisu (s ohledem na žalobcovo tvrzení, že dané fotografie ve správním spisu nejsou, provedl soud na jednání tyto fotografie jako listinný důkaz). Soud dále na jednání dne 24. 4. 2023 dokazování doplnil fotografií z databáze Google mapy dostupné na internetové adrese www.google.com/maps dotvrzující omezení rychlosti v místě spáchání přestupku na 30 km/h (umístění dopravní značky charakterizují souřadnice po zaokrouhlení 50,024° severní šířky a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

14,442° východní délky), fotografie byla pořízena v srpnu 2019, tj. na rozdíl od fotografií pořízených správními orgány ještě před spácháním přestupku. Námitka proto není důvodná.

18. Samotné nevedení společného řízení nepředstavuje vadu, pro niž by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Podstatným se naopak jeví, zda nebyla porušena zásada absorpce, k čemuž v uvedeném případě nedošlo. V souvisejícím řízení vedeném o přestupku ze dne 24. 8. 2019 byla, jak uvádí účastníci, uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Přitom pokuta uložená v souběžném řízení ve výši 2 500 Kč ani s pokutou uloženou v tomto řízení ve výši 5 000 Kč a náhradě nákladů řízení v celkové výši 2 000 Kč (po 1 000 Kč za každé řízení) nepřevyšuje horní hranici sankce za přísnější z obou skutků. K porušení absorpční zásady by došlo pouze tehdy, pokud by součet sankcí přesahoval horní hranici sankce stanovenou za přestupek nejprísněji postižitelný (nyní 10 000 Kč), a to ještě zvýšenou dle ustanovení § 41 odst. 2 z.o.p., v nyní projednávaném případě by tudíž musel součet obou sankcí přesahovat výši 15 000 Kč, aby se dalo hovořit o porušení zásady absorpce, k čemuž nedošlo. Nadto je třeba zdůraznit, že v nyní projednávané věci byla uložena sankce na samotné spodní hranici zákonného rozpětí. Navíc žalovaný se k odvolací námitce v napadeném rozhodnutí uplatněním zásady absorpce zabýval a konstatoval její neporušení i přes nevedení společného řízení, neboť v obou případech byla uložena sankce na samotné spodní hranici zákonného rozpětí a jejich součet nepřevyšoval horní hranici sankce stanovenou u přísněji postižitelného přestupku. Soud se s posouzením žalovaného ztotožňuje. Neobstojí přitom tvrzení, že o zásadu absorpce by šlo jen, pokud by sankce za oba přestupky byla v součtu nižší než 7 500 Kč, rozhodující je částka 10 000 Kč (horní hranice sankce u přestupku přísněji postižitelného), resp. poupravená dle § 41 odst. 2 z.o.p. na až 15 000 Kč. Nebylo proto možné přisvědčit žalobní argumentaci.
19. Neobstojí ani námitka neprokázání vzdálenosti rychloměrů. Žalovaný se předně správností měření rychlosti zabýval v napadeném rozhodnutí na s. 5, proto se nejedná o vadu nepřezkoumatelnosti. Měření rychlosti pak nebylo provedeno rychloměrem úsekovým, ale rychloměrem bodovým. Jádrem žalobní námítky by bylo relevantní, měřilo-li by se skutečně rychloměrem úsekovým, avšak s ohledem na měření rychloměrem bodovým (tj. určeným k měření okamžité rychlosti) se jedná o námitku mimoběžnou se zjištěným skutkovým stavem. Přestože i žalovaný zmiňuje v napadeném rozhodnutí úsekové měření, nejedná se o vadu způsobující nezákonnost rozhodnutí o věci samé, jelikož ze správního spisu jednoznačně vyplývá změřená rychlosti žalobce v okamžiku spáchání přestupku bodovým rychloměrem. Dle záznamu o přestupku byla rychlost změřena zařízením UnicomSPEED. Soud na jednání dne 24. 4. 2023 provedl důkaz informací o rychloměru UnicomSPEED dostupné na internetové adrese <https://www.camea.cz/cz/doprava/mereni-rychlosti/>, z které vyplývá, že zařízení UnicomSPEED je zařízením k měření okamžité rychlosti (tj. bodovým rychloměrem). Z Ročenek dopravy pro roky 2019 a 2020 dostupných na internetových stránkách www.tsk-praha.cz, jejichž příslušnou pasáž soud taktéž provedl na jednání k důkazu, je rovněž zřejmé, že lokalita, v níž byla rychlost měřena (na křižovatce ulic Zálesí a Nad Lesním divadlem), patří mezi místa, kde probíhá toliko měření okamžité rychlosti, nikoliv úsekové měření. Žalobcova argumentace proto není přílehlavá na zjištěný skutkový stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

20. Veřejnost též byla informována o zřízení stálého automatizovaného systému, který byl v projednávaném případě užít. Případné pochybnosti vznesené v žalobě byly rozptýleny na jednání konaném dne 24. 4. 2023, na němž soud provedl důkaz Ročenkami dopravy za roky 2019 a 2020, které jsou dostupné na internetových stránkách www.tsk-praha.cz, z každé z ročenek vyplývá zřízení automatizovaného systému k měření okamžité rychlosti vozidel v lokalitě Zálesí (Nad Lesním divadlem). Z dokumentu Místa k měření rychlosti strážníky MP - účinná od 2. 11. 2017 dostupného na internetových stránkách www.mppraha.cz prostřednictvím webového archivu, který předložil žalovaný na jednání, je zřejmé, že informace o zřízení automatizovaného technického systému v uvedené lokalitě byla zveřejněna na těchto stránkách již v listopadu roku 2017. K zveřejnění informace o rychloměru se vyjádřil i NSS, který v právní větě k rozsudku ze dne 16. 12. 2019, č. j.: 9 As 280/2019 – 39, vyslovil: „*Povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup.*“ Uvedení rychloměru v Ročence dopravy dostupné na internetu požadavky na zveřejnění nepochybně splňuje (totéž lze říci i o internetových stránkách městské policie). Zřízení rychloměru v době spáchání přestupku tudíž zveřejněno bylo a případné pochybnosti vyjasnil soud vlastním dokazováním i prostřednictvím podkladů předložených žalovaným.
21. Oprávnění obecní policie měřit rychlost v místě spáchání přestupku vyplývá ze správního spisu, konkrétně ze seznamu míst k měření rychlosti strážníky městské policie ze dne 10. 1. 2020, kde je pod bodem 132. uvedena lokalita v ulici Zálesí mezi sloupy veřejného osvětlení č. 412482 a 412478. Přestupek byl spáchán právě u sloupu veřejného osvětlení č. 412478. Žalobní tvrzení proto nemohlo obstát.
22. Fotografie, která je součástí záznamu o přestupku, je dostatečně průkazná. V rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j.: 2 As 103/2020 – 19, se NSS vyjádřil k průkaznosti fotografie zaznamenané rychloměrem, když v právní větě uvedl: „*Má-li být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostat požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.*“ Z fotografie obsažené ve správním spisu je zjevná celá registrační značka vozidla, což umožňuje jeho zcela jednoznačnou identifikaci. V jaké lokalitě bylo fotografováno, vyplývá z údajů na fotografii, vozidlo není úplně ve středu snímku, avšak je zachyceno dostatečně, pouze jeho malá část je mimo fotografii, nic nenasvědčuje nemožnosti změřit vozidlu takto zachycenému jeho rychlost. Jak bylo podrobněji uvedeno výše, rychlost byla v nyní projednávané věci změřena zařízením pro měření okamžité rychlosti (tj. rychloměrem označovaným jako bodový či stacionární), nikoliv úsekovým rychloměrem, proto k prokazatelnému změření rychlosti postačovala jedna fotografie. Z označení „detektor 1“ rozhodně nelze dovodit úsekový charakter rychloměru, zvláště v kontextu shromážděných podkladů. Měření stacionárním rychloměrem konečně vyplývá i ze seznamu míst k měření rychlosti strážníky městské policie ze dne 10. 1. 2020, který je obsažen ve správním spisu, neboť v měřené lokalitě pod bodem 132. je užíváno právě stacionárních měřidel. Námitka proto není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

23. Konečně, měření rychlosti provedla obecní policie, nic nesvědčí provedení měření ze strany jiného subjektu (žalobce ostatně ani neuvádí, jaký subjekt dle jeho mínění rychlost měřil). Z charakteru měřícího zařízení jako automatizovaného je zjevné, že snímky pořizuje samo, nicméně podstatné je, kdo následně snímky vyhodnocuje. Z oznámení přestupku i ze seznamu míst k měření rychlosti strážníky městské policie ze dne 10. 1. 2020 obsažených ve správním spisu jednoznačně vyplývá vyhodnocení záznamu obecní policií, konkrétně Městskou policií hl. m. Prahy. Rychlost žalobci tudíž byla změřena obecní policií.
24. Návrh žalobce na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
25. Soud při zjišťování skutkového stavu vyšel ze správního spisu a vlastního dokazování provedeného na jednání dne 24. 4. 2023, z uvedeného zjistil vše potřebné, zkoumání jiných okolností pak nebylo ve věci nutné, důkazní návrhy žalobce už proto soud pro nadbytečnost neprováděl.
26. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
27. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. dubna 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce